

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanih ob torkih, četrtek in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ . . . 8.— za vsa leta . . . 12.— „ „ . . . 18.—
Naročnino je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč. izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglaš se računa po tarifu v petiti; za naslove s debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglaš itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglaš sprejema uredništvo ulica Molino piccolo št. 3. II. nadst. Naročnino in oglaš je plačevati loco Trst. Odpri reklama kažejo se proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč“.

Še jedenkrat — Trstenjak*).

(Izv. dopis.)

Suspensija gosp. Trstenjaka je vzbudila v vseh slovenskih krajih opravičeno ogorčenje. Dobili smo mnogo izjav. Nekateri so „Edinosti“ zamerali, da se je pri sedanjih razmerah na Kranjskem sploh čudila, da naroden zavod radi malenkosti postopa na trd način proti narodnemu uradniku. No, nam je bilo znano, kako postopajo proti svojcem v sličnih slučajih magistrati in hranilnice, katere imajo v rokah naši narodni nasprotniki. Stvar bi se bila lahko poravnala mirnim potom in bi nikakor ne trebalo suspensije, ker g. Trstenjak menda ni steril svojega koraka brez vrednosti odličnega faktorja. Ta slučaj nam je kazal, da so razmere pri obeh kranjskih strankah jako žalostne. In to smo odkritosrčno povedali.

„Slovenski list“ zastopa blag namen: združiti delavne slovenske elemente na Kranjskem v jedno mogočno organizacijo, a komaj je povedal ta svoj plemeniti namen, združili se se „uplivni“ moške obeh strank — proti njemu. Jedino v razdoru cvete tem možem — strankarski dobiček. Nekaterikom pa ni po godu ne o dvi sen list, ki nima nikakih pogodb z — dr. Schafferjem. Kak vrišč je bil o zadnji državnozborni volitvi po „Slov. Narodu“ radi nečuvnega terorizma „poklicanega“ voditelja kat. narodne stranke — in vendar so si gospodje tako podobni. Des. otizem sega tudi na narodni strani tako daleč, da je — poleg Trstenjakovega slučaja — pred leti načelnik nekega mestnega urada svojemu uradniku pre-

*) Mi priobčujemo ta dopis — za podrobnosti, seveda, ne sprejemamo nikake odgovornosti — ker smo naprošeni za to od spoštovanih ljubljanskih krogov. Prositi pa moramo g. dopisnike oproščenja, da smo črtali nekatere odstavke, kajti nam je le za stvar, za načelo, in se načelno izogibljemo napadom na osebe. — A ne le prošnja gg. dopisnikov nas je nagnila k temu, da priobčujemo ta članek, ampak veliko več dejstvo, da je tudi v Trstu s prvega odločno prevladalo mnenje, ki pa še danes ni izgnilo popolnoma, da je moralo biti še drugih razlogov za suspensijo g. Trstenjaka! A kdo ne ve, da je ni nevarnejše stvari za čast osebe, nego tako nejasno, nedoločno, megleno sumničenje! G. Trstenjak pa zasluži menda, da ga varujemo vsaj pred takim sumom. Zato treba, da se aféra pojasni od vseh strani. Uredn. „Edinosti“.

PODLISTEK

Krivoseška gostilna.

Srbski spisal Gjuro Jakšić; preložil A. B.

Po zimi se trudni zatekajo v gostilno, kamor jih žene mrz. Poleti pa, v razgovoru hodeči poleg svojih voz, vozijo, kadar in kakor se jim poljubi, in če so trudni, ustavijo se na cesti, izprežejo voli, ki gredo na pašo, čigar si že bodi, se odpočijejo ter o prvem svitu peljejo naprej.

Gostilničar Naum stopa na plano, ozira se na okrog, gleda tja na cesto, posluša nekaj časa, da-li ne prihajajo od katere strani potniki, potem pa gleda na zvezde, na katerih pozna bolje, koliko je na času, nego-li na stari uri, ki je visela v gostilniškem kotu in bila tako preprežena s pajčevinami, da ni bilo več mogoče spoznati števil. Potem se je obrnil in zaklical v gostilno:

„Prijetelji, pozno je že! Glejte, da odidete domov!“ To je zaklical nekaterim pijanim kmetom, ki so zapili svoje novce in sedaj mislili piti na upanje. „Domov, domov! Žene vas že čakajo!“

„Domov, domov!“ je dejal cincar in sodnik je pristavil pritrjevanje: „Skrajni čas je. Alimorda hočete, da vas spomnim vaše dolžnosti? V čaršiji

povedal delovati le poslovno. Gospodje načelniki se bojé duševno bolj nadarjenih uradnikov. V takih razmerah se pač nihče ne more čuditi veliki narodni tragediji o priliki otvorjenja „Narodnega doma“, v dobi korupcije in suspensij nam je „vzledno“ napredovanje Slovencev na Kranjskem popolnoma umevno.

Mi smo zagovorniki poštene svobode uradništva v javnem življenju. Da more vladati v taci slučajih svoboda, nam kažejo mnogi slučaji. Tako so podpisani mnogi mestni učitelji in drž. profesorji urednikom raznih listov in nikoli se ni izražala bojazen, da bodo morali poučevati na „Zabjaku“, čeprav imajo včasih jako ostre polemike. Znano nam je, da so občinski uradniki poročevalci listom o občinskih sejah — tudi v Ljubljani — sedé javno s poročevalci v dvorani in poročajo, če se jim ljubi, o kakem občinskem svetovalcu, ali pa ne in še nobenemu ni prišla misel, da bi zahteval radi tega suspensije dotičnih uradnikov. V Ljubljani je bil mestni inženier g. Hanaš ob enem tudi podjetnik, podpiral je oni znameniti sklep „ringa“ stavbenih mojstrov, ki je vzbudil opravičeno nevoljo vsega prebivalstva v Ljubljani. Vodovodno ravnanje ga ni korekcijoniralo na tak način, kakor je to storilo hranilnično ravnanje z g. Trstenjakom, ki sploh ni storil ničesar drugega, nego da si je usojal imeti svoje menenje o porabi svojega svobodnega časa in — imena, ne da bi s tem napravil komu kako škodo, Kranjska hranilnica daje sedaj takoj na razpolago jednega svojih uradnikov, kakor hitro se ustanovi nemški list v Ljubljani. Uradnik Drymski že agituje po Ljubljani v ta namen, njega se bo protežiralo, g. Trstenjaka pa — — —

„Slov. Narod“ ni postopal korektno v aferi Trstenjakovi. Namesto da bi se zavzel za svobodo uradnikov, postavil se je na ozkosrčno stališče, na katerega se ne sme postaviti noben list, kateremu je sploh kaj za razvoj našega javnega življenja. „Narod“ se je izjavil proti „Edinosti“, da je g. Trstenjak „veliki“ prijaznosti ravnateljstva odgovoril z arogantnim pismom, ne vemo pa, ali pred suspensijo ali po suspensiji. Da se primerno

dovoljuje policija zabavati se k večjemu do desetih, vi pa tu posedate noč in dan! Ali morda hočete zoro pričakati tukaj?“

Pijani kmetje so sicer mrmarali nezadovoljno in zabavljali sodniku, vendar so zapustili gostilno drug za drugim, da je bila nazadnje skoro prazna. Ostal je le pop s sodnikom in Stojadinom, ki so pri mizi pili kavo in žganje. Od njih oddaljen pa je za mize v kotu sedel stari in si z roko podpiral glavo: videti je bilo, kakor da ga ima že malo v glavi in sedaj dremlje.

Pop je pomežikal sodniku in sodnik popu. Oba sta pomenljivo pogledala Stojadina. Stojadin je bil sicer že malo pijan, a je gledal še precej razumno in odgovarjal kolikor toliko pametno. Žganje ga ni prevzelo, bil ga je vaje. Saj bi se pa niti pop niti sodnik, dasi mlajša, ne mogla kosati z njim. Treba je bilo torej misliti na kaj drugega, da ga popolnoma onesvestita.

„Kaj meniš, Bogosav,“ povzel je pop po kratkem premišljevanju, „ali bi si ne naročili mrzle pečenke, in potem prešli k vinu? Saj veš, kako je močno. Kar jaz poznam to gostilno, takega še ni bilo tu.“

Sodnik je rad pritegnil popovemu nasvetu.

oavetli ta arogantnost, naj se nam da to pismo na razpolago in pa tista izjava, s katero je g. Trstenjak pred svojim zopetnim vstopom med uredništvo mestne hranilnice obžaloval svoj korak — katera pa menda niti ne ekzistira. „Narod“ nam stavlja za vzgled „Slovenski list“, kateri molči o stvari. Ker g. Trstenjaku valed zakona še ni bilo možno odložiti odgovornega uredništva, je pač umljive, da g. Trstenjak gospodi pri ravnateljstvu ni hotel narediti veselja, da bi imeli vzrok postopati proti njemu.

Poleg tega moramo reagovati še na jedno opazko „Narodovo“. Kako je brezplačno delo členov ravnateljstva ljubljanske mestne hranilnice, vedeli bi povedati ljubljanski notarji. Oni, katerih se to tiče, nas že razumejo. Mi bi se sploh ne dotaknili te kočljive točke. Ali reagovati moramo na dotično opazko „Narodovo“, ker je „Slov. Narod“ zapisal v polemiki res plemenit stavek, da so ti gospodje veliki dobrotniki Trstenjakovi. V imenu slovenske javnosti protestujemo proti temu, da se tako piše v polemiki proti možu, ki je že nekaj pozitivnega storil za svoj narod, ki je zanj tudi trpel in ki ni bil nikdar sebičnež.

Zadeva Trstenjakova je prišla dne 1. decembra pred mestni svet. Mestni odbornik gosp. dr. Vinko Gregorič je interpeliral gosp. župana o čudnem postopanju hranilničnega ravnateljstva. Posrečilo se nam je dobiti to interpelacijo, ki se glasi:

Kontrolor mestne hranilnice ljubljanske, g. Anton Trstenjak, je bil nagloma suspendovan in uvedla se je proti njemu disciplinarna preiskava. Ker se razni razlogi navedene suspensije iščejo, in bi kedo utegnil sumničati, bodi-si osebno čast uradnika g. Trstenjaka ali pa poslovanje v mestni hranilnici, usojam si staviti zaradi tega do gospoda župana v tem zmislu sledečo interpelacijo:

§. 6. poslovnega reda ravnateljstva mestne hranilnice določuje, da ima ravnateljstvo sestaviti poslovni navod in pisarnične predpise glede notranje uprave zavoda, posebno kar se tiče izvrševanja raznih pisarničnih opravil, katere mora odo-

Cincar je prinesel na krožniku mrzle pečenke in zraven vrč vina ter sam prisel k mizi. Pravzaprav je bil truden, siromak, in bi bil šel rad spat. A kako bi se bil upal to le omeniti o takih odnosajih? Še sam se je skušal sokoliti: „Ako ne spi že tretjo noč, bo pač tudi to noč mogel prebdeti, sosebno v tako fini, izbrani družbi kakor sta pop in sodnik.“ In da jima še očitneje pokaže svoje spoštovanje, dvignil je čašo, do vrha jo natočivši, ter pil najprej na zdravje vso družbe, potem pa posebej na zdravje popovo.

„Bog vas živi, vas in milostljivo popadijo. Divna žena! In pa vašo nevesto!“ Tu je nekoliko namežiknel sodniku — „lepa gospodična... v vsej čaršiji jej ni para! Dal Bog, da bi se izteklo v blagor! Ta stvar je že taka — kakor je komu namenjeno... A kakor čujem, je vrl bogoslovec tisti, komur dajete hčer.“

„Dragi Naum, kak čestit mož! Dasi nima imetja, vendar ga mu ni para. In tudi ne ostane, kar je. Malo jaz, malo prota, bogme, pri metropolitu bodeva govorila zanj, in potem se mora tudi zanj najti kaka mala župnija. Človek je le človek in dolžan, da se potruži drug za drugega in mu pomaga na noge. (Pride še).

briti mestni zastop. Nadalje določuje §. 7., da ima pisarnični ravnatelj paziti na to, da se vse določbe poslovnega navoda in pisarničnega predpisa strogo in točno izpolnjujejo.

Iz tega je razvidno, da ima ravnateljstvo pravico utikati se v službene, uradne zadeve in dokler ni povoda poseči vmes zaradi prestopka določeb poslovnega navodila in pisarničnega predpisa, toliko časa se ne sme uporabljati §. 35. hranilničnih pravil, ki dovoljuje ravnateljstvu suspenzijo, kajti uradniki mestne hranilnice še nimajo službene pragmatike, ki bi določevala dolžnosti in pravice uradnikov tudi izven zavodov. Torej le bil ta korak hranilničnega ravnateljstva, takoj suspendovati uradnika brez dokazanega pregreška v uradu, prenačilen in neutemeljen, ker suspenzija je ostra kazen za uradnika, in kedor ne pozna razmer, si lahko vse mogoče misli o dotičnem uradniku. Zaradi tega je dolžnost ravnateljstva, da pojasni vso zadevo javno, da ne bi nastalo morebiti napačno menenje o časti suspendovanega uradnika.

Po listih se je tudi pisalo, da se je suspenzija sklenila, ker je gosp. A. Trstenjak javno prevzel uredništvo „Slov. Lista“. Ta razlog ni utemeljen, kajti nobena določba ne prepoveduje tega uradniku. Dokler uradnik kakor urednik ne pride v kolizijo z zakonom, toliko časa je svoboden. Če bi se pa to zgodilo, bi ravnateljstvo imelo pravico nastopiti. Misliti pa samo na eventualne posledice, na eventualno uradovanje na „Zabjaku“, ne opravičuje koraka ravnateljstva, kajti vsi sme podvrženi zakonu in pri nobenem uradniku ni izključeno, da ne bi prišel enkrat pod §. Če bi se gledalo na to, ne bi se smel nastaviti noben uradnik, ki je slučajno predsednik ali član odbora kacega političnega ali drugega društva, noben bi se ne smel v svojem svobodnem času javno pečati s kako rečjo, ki bi se kakemu ravnateljstvu po njegovem zasebnem menenju ne zdela primerna.

Iz tega se razvidi, kaka različna menenja lahko prevladajo v posamičnih slučajih in kakim eventualitetam je izpostavljen uradnik občine ali občinskega podjetja, kako se lahko postopa z njim, če si usoja imeti izven urada svoje prepričanje, katero postopanje je le odvisno od subjektivnega menenja slučajno predpostavljenih oseb.

Dokazati sem hotel, da se v tem konkretnem slučaju ni postopalo objektivno z g. Trstenjakom od strani ravnateljstva mestne hranilnice, ki mu je odmerilo skoraj najhujšo kazen, ki zamore zadeti uradnika, in to zaradi tega, ker so prevladali subjektivni nazor nekaterih, in da so se skrivali ti osebni nazorji za navidezno tangiranimi interesi občinskega podjetja, katerega odškodovati ni bil nikdar namen korekcijiranega g. uradnika.

Usojam si torej vprašati g. župana:

1) Ali mu je znan ta slučaj?

2) Kaj misli storiti, da zabrani v prihodnje tako postopanje proti uradniku?

3) Ali misli g. župan, da je upravni odbor mestne hranilnice imel povod in bil opravičen uvesti disciplinarno preiskavo proti omenjenemu uradniku in ga takoj suspendovati od službe?

Župan Hribar je odgovoril: Slučaj mu je znan. Zvedel je zanj še le z Dunaja in Gorice. Začudil se je, a njegova moč nad ravnateljstvom mestne hranilnice je minimalna. Da se gledé magistratnih uradnikov preprečijo taki slučajji, bilo bi uvesti disciplinarne komisije; da-li bi hranilnično ravnateljstvo tudi zadovoljno bilo z uvedbo takih komisij, ne vé. Za mestne uradnike so pri suspenziji za sedaj merodajni disciplinarni predpisi za državne uradnike. Morda je ravnateljstvo v teh predpisih (§. 19) dobilo točko: „ako uradnik škoduje ugledu zavoda“, ugledu zavoda je pa gosp. Trstenjak škodil baje — po nazorih ravnateljstva — s svojim pismom. Iz odgovora županovega je vidno, da se gg. pri ravnateljstvu izgovarjajo sedaj na pismo, katero je pisal Trstenjak — g. župan je je prebral — in v katerem g. Trstenjak govori o svojih državljskih pravicah izven urada in pravi, da izven urada dela ali pa ne, spi ali pa ne, kar se mu zdi. Toda tudi izven urada še nikdar ni osramotil zavoda. — Mi pristavljamo temu, da so nasledki takih nazorov o svobodi odvisni od tistih, ki so na krmilu in zato moramo le obžalovati, da je ostalo hranilnično ravnateljstvo tekom tega stoletja še tako — staromodno.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 5. decembra 1896.

Državni zbor. Včeraj je zbornica poslancev vsprejela v drugem branju zakon v borznem davku. Finančni minister je zatrdil, da zakon stopi v veljavo, kakor hitro se vlada uveri, da bode borza mogla nositi viši davek. No, borzni baroni se ne morejo pritoževati, da vlada brezobzirno postopa z njimi. — Glede predloga poslanca Russa, da se odpravita prepoved kolportaze in časniški kolek, je menil pravosodni minister Gleispach, da takih stvari ni možno tako hitro rešiti, zato da je oblika nujnosti jako nesrečna. Izrekel se je proti temu, da bi se odpravila prepoved kolportaze in objektivno postopanje, o kolku pa je — molčal.

Za jugoslovanski klub. Priobčivši komuniké hrvatskih in slovenskih poslancev, piše špitsko „Jedinstvo“: „Prijavljajoči ta komuniké, drago nam je priobčiti, da je bil pogoj vspehu te plemenite zasnove ta, da se stranke doma sporazumejo pred volitvami. Uverjeni smo, da bode vse stranke, toliko pri nas, kolikor pri milih nam bratih Slovincih, imele na umu, do korist naroda stoji nad koristjo stranke, ter da bode vsaka pripravljena, kolikor bode potrebno, nekoliko žrtvovati, kajti le na ta način pokaže patrijotizem in dobro voljo, pripomoči do sporazumljenja. Tu ni mesta sebičnosti; dosta je boja, in sedaj nam treba nekoliko pokoja, da se poleg velikih narodnih idejlov bomo mogli boriti zaresno tudi za materialne potrebe naroda in dežele. Mi menimo, da se ta korak zares sme nazivati epohalnim; žnjim se na mračnem nebu Jugoslavije prikazuje zvezda lepše bodočnosti. Blagoslovjeno bodi torej, da govorimo z „Edinostjo“, to evangelje zloznega dela za bodočnost naroda hrvatsko-slovenskega.“

„Naša Sloga“ pa piše: „Izjava hrvatskih in slovenskih poslancev gotovo razveseli vse čestite in poštene rodoljube. To je sicer samo prvi korak, ali pričetek je k oživotvorjenju jugoslovanskega kluba v državnem zboru, a mi se nadejamo trdno, da hrvatsko-slovenski poslanci napno vse sile, da se vendar enkrat uresniči davna želja najboljših sinov našega naroda.“

Dr. Herold o položaju. (Zvršetak.) Dr. Herold se je obrnil potem k važnemu predmetu: gibanju med mladi o. I tu je spregovoril jako umestnih besed. Rekel je, da njegova stranka sicer rada vidi, ako se mladina postavlja na stališče modernega napredka, toda proti temu se mora izjaviti, da bi ideje, kakor je ona humanitete, postale vodilne, dokler ne priborimo narodu trdne ekzistenče. Najprej moramo imeti trdno podlago narodnemu programu, predno dopustimo, da postanejo vodilne ideje, ki so več ali manj mednarodnega značaja. Jako žalostna prikazen je mlačnost v narodnih vprašanjih. V tem vidi govornik dokaz, da prepohlepno lovenje mladine za različnimi problemi nima za seboj le književnega, ampak tudi politično in narodno propadanje. Proti tej smeri treba nastopiti najodločnejše ter pogaziti kakor črva vsakogar, ki hoče narodno idejo vreči od sebe kakor nepotreben balast.

Tudi do socializma se je obrnil dr. Herold. Prosil jih je, naj pomislijo, da narod češki ni kapitalistiški, da torej ne more biti nasprotnik delavcu. Nobena češka stranka ni proti pravičnim zahtevam delavcev. Žal, da socialno-demokratsko gibanje vodijo ljudje, ki ne pripadajo narodu češkemu in torej ne morejo imeti srca za istega. Ti ljudje so zaveli delavsko organizacijo na kriva pota — v boj proti narodni ideji!

Na adresu klerikalcev je rekel govornik, da njegova stranka res ni za klerikalno šolo, a tudi ne za birokratsko. Ta stranka zahteva le, da se mladina vzgojuje v narodnem duhu.

Svoja izvajanja je zaključil govornik s povdarjanjem, da je dolžnost vsej narodni družbi in vsem narodnim skupinam, da jemljejo ozir na sedanjí važni trenutek. Kdor je pravi sin svojega naroda in kdor želi, da se narodu v prilog izkoristi sedanja situacija, ta mora odnehati od boja in delati na to, da pojdemo na volitve združeni pod jedno narodno zastavo. Ako se bomo zavedali vsi, da gre o teh volitvah za veliko manifestacijo v prilog državnemu pravu in enakopravnosti našega naroda, ako bode videla vlada, da ob teh vprašanjih narod ne odneha, ampak da

sestavlja organsko celoto, ki ne dopušča cepljenja, potem sem prepričan, da izidemo kakor zmagovalci iz te precej resne situacije, in da, ako tudi ne dosežemo vsega, vendar storimo velik korak do idejlov našega naroda. To želi govornik ne kakor strankar, ampak kakor odkritosrčen Čeh, ki ima srce za svoj narod, in ki vidi, da treba izkoristiti sedanje situacijo v korist naroda!

K tem interesantnim izvajanjem dra. Herolda se povrnemo čim prej.

Različne vesti.

Shodi po okolici. Te dni bosta torej zopet dva shoda: jutri pri sv. Mariji Magdaleni spodnji; v torek pa v Rocolu. Oba shoda se pričneta ob 3. uri in pol popoldne. Ker sta oba ta shoda jako važna, želimo, da bodi udeležba čim obilnejša.

Mestni svet tržaški bode imel v ponedeljek dne 7. t. m. svojo XXXI. letošnjo javno sejo. Na dnevnem redu je 7 točk, med temi predlog gledé razdelitve darov iz ustanove „cesar Maksimilijan.“

Pesnik Aškerc odlikovan. Iz Gradca smo prejeli danes brzojavko, da je društvo „Triglav“ imenovalo pesnika Aškerca svojim častnim členom ter da priredi dne 9. t. m. slavnosten komers odlikovancu na čast. — Mi čestitamo toliko odlikovanemu pesniku, kolikor tudi društvu „Triglav“, ki je s tem činom počastilo tudi samo sebe.

Laž je grda — v katoliških ustih. Prijatelj, katoliški „Amico“, nas imenuje v svoji številki od 29. novembra t. l. — ne v prvič — „arcifanfani del liberalismo“. Nas taka očitanja — in posebno, ako so došla od te strani — seveda ne morejo pripraviti ob ravnodušje. Istotako se ne čudimo zatrdilu, da nas katoliška gospoda okoli „Amica“ — črtijo. Ne, ne čudimo se temu, saj na tej gospodi ni ničesar drugega krščanskega, nego — ime! Oni ne poznajo Boga ljubezni, miru in sprave, ampak le židovsko-liberalnega boga jeze, sovraštva, narodne srditosti in maščevalnosti. Poznamo to gospodo, in zato se ne jezimo in se ne čudimo. Zabeležili pa smo zopet to laž, da javnost ne pozabi na moralno kakovost te gospode. — Še jedno laž „Amicovih“ resnicoljubov treba pribiti na steno. V zboru družih — lažnikov se dere tudi glasilo tržaških „katolikov“, da mi hočemo odtrgati okolico od mesta, od katerega dobiva prva velikih dobrot; ali kakor pravi on: „affinche il territorio venga staccato in linea amministrativa e politica della città“. Na to laž ne odgovarjamo, ker drugi odličnejši in poštenejši krogi sodijo vse drugače o naših nakanah, nego pa — „Amico“. Le to bodi ponavljeno: Laž je grda laž v katoliških ustih!

Žugajo! Italijanska gospoda so se zatekli celó v Milan, da na tako veliko daljavo žugajo našim — okoličanom.

Listu „Corriere della Sera“ v Milanu so poslali namreč iz Trsta članek o „konfliktu med mestom in okolico“. Refrén je seveda ta, da mestna gospoda, kakor v letu 1868, proglašajo „boikot“ proti okoličanom, ali govorjeno po slovenski: da bodo proganjali okoličane na gospodarskem polju! Potem da se pokaže, kaj bodo mogli storiti izvestni advokati in agitatorji. Vsakako pa je — tako zaključuje razsrjeni tržaški dopisnik milanskega lista — vrv jako napeta med mestom in okolico!

Žugajo torej, žugajo v jednomer. Ali res nimajo družih argumentov, družih dokazov in družih sredstev? Kako žalostna mora biti vendar stvar in kako nemoralne njene svrhe, ako nima drugih sredstev na razpologo nego — progajanje svojega bližnjega! Ako ne bi bili že uverjeni do dna duše, da treba boja, odločnega boja proti nesrečnemu zistemu tržaškemu, potem bi morala vzdramiti naše okoličane prav ta neprestana žuganja, na resen odpor, kajti proti stranki, ki ne pozna drugega nego progajanje in nasilstvo — progajanje namreč ni mogoče brez nasilstva —, ki je torej nevarna za mir v pokrajini in ki je stalno napotje spravi med narodnostima, proti taki stranki se morajo združiti vsi pošteno misleči. Uprav zato, ker vedno le žugajo in strahujejo, moramo napeti vse sile, da porušimo tak do kosti nemoralni zistem. Žuganja z „boikotovanjem“ so torej argument za borbo okoličanov, in proti gospodoželjnosti laške gospode.

Gospoda žurajo, da posežejo po receptu iz leta 1868. Glejte no! Čemu posezati tako daleč, ko imamo „lepih izgledov“ tako blizu in v vsej obilici? Kakor da so gospoda spali od leta 1868, kakor da niso porabljali vsake prilike od leta 1868. pa do danes, ako so mogli gospodarski odpraviti našega okoličana in postavljati na njegovo mesto tujca-Italijana, naj večkrat podanika tuje države. In da niso okoličanov popolnoma izpodrinili od tu, da jim dajejo še zasluzka, vzroka temu ni iskati v popustljivosti ali celo v usmiljenju gospode, ampak v odnošajih, katerih gospoda ne morejo premeniti pri najbolji volji: v dejstvu, da mesto ne more shajati brez delavne roke okoličana. Strašijo nas z receptom od leta 1868. Kakor da niso že stokrat in stokrat poskušali s tistim nemoralnim receptom, kakor da niso že stokrat napovedali gospodarske vojne našim pericam, našim krušaricam, našim služkinjam in našim kuharicam! In vendar perejo še danes naše perice umazano perilo mestne gospode, in vendar še danes nižji sloji kaj radi kupujejo kruh naših okoličank, vendar mestne gospodinjše še danes iščejo pridnih, delavnih slovenskih služkinj, vendar tudi danes skoro ni hotela, ni gostilne, ni odličneje rodbine, kjer ne bi v kuhinji vihtela svojega žezla — slovenska kuharica! Tako zahteva moč odnošajev, tako zahtevajo narodnostne razmere, tako zahteva večja zmožnost in pridnost slovenskega življa — in proti tem dejstvom ne smorejo ničesar vsi recepti od leta 1868. Nasprotno: to bi moralo le vzbuditi in vzdramiti naše ljudi, da bi se vendar enkrat jeli zavedati svoje važnosti in svoje cene! Da veste torej: nič nas ne plašijo vsa vaša žuganja z recepti od leta 1868.!

Tudi kratkovidni se! Na drugem mestu pripovedujemo, kakó mestna gospoda žugajo okoličanom s proganjanjem na gospodarskem polju. Celó v Milan so se zatekli pripovedovati, da so v zadregi, da jim je prišla na pot agilnost naših okoličanov. Na drugem mestu smo torej dokazali, da so nasprotniki naši že toliko degenerirani, da se niti ne zavedajo več, kako nemoralno je njihovo početje, da torej obsojajo le sami sebe; da kažejo le svojo nerazsodnost, ker ne mislijo, kake konsekvence bi utegnile nastati za njih same po zanašanju političnih in narodnih bojov v gospodarsko življenje mednarodnega mesta, kakoršno je Trst!

Toda ne le z gospodarskega, ampak tudi se stališča političnega interesa in ugleda lastne stranke se kažejo gospoda kratkovidne. Tu nam govore vedno o izključno-italijanskem značaju pokrajine tržaške, posebnó pa jim je do tega, da bratci v Italiji verujejo v to italijanstvo. Da, na tisti namišljeni izključivo-italijanski značaj dežele so zasnovali ne le svojo veliko, daleč tja v visoke sfere mednarodne politike posezajočo, za izvestnimi in predobro poznanimi „idejali“ hitajočo politiko, ampak tudi svojo taktiko in svoja zahtevanja nasproti avstrijski vladi, zahtevanja, ki koncentrično delujejo na to, da italijanski živelj ima pravico do nadvladja v teh pokrajinah že na podlagi etnografskih odnošajev. V zmislu svojega lastnega, toliko ozjeavstrijskega kolikor tudi širšega vnanjepolitičnega programa, bi morali torej v prvi vrsti gledati na to, da se ohrani vera v izključno italijanski značaj pokrajine tržaške in bi se morali upravnérvno izogibati vseinu, kar bi moglo omajati to vero. A kaj delajo sedaj? Akcija polit. društva „Edinost“ jih je spravila tako radikalno iz ravnotežja, da so pozabili na svoj lastni program, na izključno-italijanski značaj pokrajine, na lastne trditve in da so šli celó tja doli v Italijo pripovedovati o intenzivnem slovenskem gibanju na ozemlju tržaškem, o shodih po okolici, o vojni slovenske agitacije proti mestni oblasti, in o dobrotah, ki jih skazuje mesto — tako stoji izrečno v milanskem „Corriere della Sera“ — slovenskim okoličanom! In krono svoji izpovedi so postavili s tem, da priznavajo, da je slovensko gibanje v Trstu toli silno, da treba nastopiti proti istemu skrajnim sredstvom: s proganjanjem na gospodarskem polju. Tako so sami izpodmaknili podlago ekzistenci lastnega programa, slonečega na tem, da je pokrajina tržaška izključno italijanskega značaja, in priznali so, da bivati tu dve avtohtoni narodnosti — slovenska in italijanska. Včasih je res koristno, da vzame človek v roko milanski „Corriere della Sera“.

Razprava Trigari — Jakic. Najviše sodišče je zavrglo pritožbo ničnosti; glede mere kazni pa obsojeni urednik Jakic še ni dobil nikake rešitve. S tem bodi popravljena vest, ki jo je priobčil ležnjivi „Piccolo“, da je namreč obsodba že potrjena v polnem obsegu. Ti laški „liberalci“ imajo res svoje posebne pojme o časnikarski kolegijalnosti in o — liberalizmu.

Naznanilo. Podpisano predsedništvo je imelo nedavno svoje odborovo sejo, v kateri se je sklenilo, da se izključijo iz društva pevci: Evgen Pertot, Adolf Martelanc, Vincenc Martelanc-Rep in Ludovik Kandus.

Ker so se isti od njih vsprejetja v društvo in do sedaj vedno nedostojno vedli proti društvu in sploh proti vsakemu pevcu, ter s tem mnogo škodili narodnemu in moralnemu ugledu društva, kakor tudi Barkovljanom samim, izključil jih je odbor iz društva kakor delujoče ude. Isti nimajo pod nobenimi pogoji več pravice do sodelovanja ne v cerkvenem, kakor tudi ne v narodnem petju, katero goji društvo.

Predsedništvo pevskega društva „Adrija“ v Barkovljah.

„Slovanski Svet“. Kakor nam naznanja njegovo uredništvo, začne z novim letom 1897. zopet redno izhajati. Da završi pol leta letošnjega izhajanja, izideti tudi tega meseca decembra še dve številki. List ostane pri svojem starem slovenskem programu. — Naročnina se pošilja uredništvu na Dunaj (VII. Hofstallstrasse, 5.)

Ta vest razveseli gotovo vse one, katerim je do tega, da narod naš res enkrat pride do slovenskega programa in do slovenskega življenja.

„Tržaški Sokol“ naznanja, da s ponedeljkom dné 7. t. m. začne zopet redni pouk v telovadbi in sicer: I. moški oddelak vsak ponedeljek in petek od 8½ do 10 ure zvečer. II. oddelak (starejši telovadci) vsak ponedeljek in petek od 7½ do 8½ zvečer. Gojenci pa bodo imeli pouk kakor do zdaj, ob sredah in sobotah od 4. do 6. ure popoldne. Pouk v I. možkem oddelku prevzame blagohotno začasno brat Seb. Čenčur; v II. oddelku brat dr. Otokar Rybař. Oddelak gojencev pa prevzame brata Jos. Bubnič in Jos. Štoka.

Ženska oddelka ostaneta še nekoliko dni brez telovadnega pouka, a skrbelo se bode vstreči tudi v tem pogledu čim prej vrlim našim gojenkam telovadbe. Konečno se obača odbor do vseh telovadcev s prošnjo, naj zahajajo točno in redno k vajam, da ne zaostajajo za drugimi in da ne prečijo racionalni pouk in vspešen napredek. Stariše se prosi, naj pošiljajo vpisane gojence o pravem času k vsaki vaji, ker drugače ni možno pričakovati od njih dobrega napredka.

Stenski koledar. Tiskarna Dolenc je izdala jako lično prirejen stenski koledar in ga prodja po 20 nvč, s pošto 25 nvč. Ker je takov koledar jako priročen in potreben vsaki rodbini, opozarjamo sl. občinstvo, da ne bode kupovalo drugje laških, ampak naj kupijo raje slovenskega v gori omenjeni tiskarni.

Jelšane, 30. novembra 1896.

Milan — zagovornik Madjarov. Iz Pariza javljajo, da so prireditelji shoda, ki je bil letos julija meseca v Parizu v protestovanje proti načinu slavljenja milenija, poslali tudi razkralju Milanu knjižico o tem shodu, v kateri so natiskani govori, ki so se izustili onim povodom. Ne, Milan pa je vrnil knjižico, dodavši pismo, v katerem izraža svojo grajo na takem „umeševanju v notranje zadeve Ogerske, s katero mora Srbija živeti iz gospodarskih in političkih vzrokov v lepi harmoniji.“ Graja demonstracijo proti madjarskemu narodu, ki se je liki Srbom slavno boril za krščanstvo in ki je pod vlado plemenitega svojega kralja dal dokazov o mogočni življenski sili. —

To vse je povedal razkralj Milan. Le škoda, da se svet za njegovo grajo po priliki toliko briga kolikor — za lanjski sneg. Zato smo priobčili to vest na tem mestu, čitateljem v — zabavo.

Najnovejše vesti.

Dunaj 5. (Zbornica poslancev.) Vzlic oporekanju predsednika je zbornica vsprejela predlog posl. Ni schea, da se nadajuje razprava o nujnem predlogu posl. Russa (za kolportazo in za odpravo časniškega koleka.) Posl. Dzieduszycki se je izjavil v imenu svojih somišljenikov za nujnost, predlog pa naj se izroči tiskovnemu odseku. Govornik pa ne veruje, da bi se mogel predlog rešiti v 8 dneh; pač pa je zato, da odsek še tej zbornici predloži svoj elaborat. Posl. Steinwender in Hauck sta govorila za nujnost.

Rim 4. Iz Rio de Janeiro javljajo, da je senat brez razprave dovolil 4 milijone odškodnine italijanski vladi, katere je izplačati takoj.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Priznava: Pšenica za josen — — — — — za spomlad 1896 8.17 do 8.18 Oves za spomlad 5.95—5.98. Rž za spomlad 6.82—6.84. Kozna za maj-juni 1897. 4.—4.01 Pšenica, nova za 7. kil. f. 8.25—8.80 od 79 kil. 8.35—8.40, od 80 kil. f. 8.45—8.50 od 81. kil. f. 8.50 8.85, od 82 kil. for. 8.65 8.70. Jedmon 6.10—8.— prosa 5.65—6.10.

Pšenica: Slabe ponudbe, omejeno povpraševanje. Trg stalen. Prodaja le 10000 mt. st. ejene iste. Vreme: mrzlo. Praga. Netahirani blndkor for. 12.—, november-december 12.15. mrzlo.

Praga. Contritugal novi postavljene v Trst a carino vred. odpošiljatev precej f. 33.50 33.75 Cenease 34.50—34.75 Ceteri 34.—. V glavah sodih 37.—. Havra. Kava Santos good average za december 59.75 za april 58.50.

Hamborg. Santos good average za december 49.— za mare 1897. f. 50.—, za september 52.25

5. decembra		
	včeraj	danes
Državni dolg v parizju	101.35	101.30
„ „ „ v bebru	101.85	101.30
Avstrijska rentn v zlatu	122.65	122.70
„ „ „ v kronah	100.75	100.75
Kreditna akcija	865.10	865.—
London 10 let	119.90	119.90
Nepolnani	9.52½	9.53
30 mark	1.76	1.76
100 ital. fr.	45.52½	45.85

„Tržaško podporno in bralno društvo“

razpisuje službo društvenega **zdravnika**. Prosilci naj se blagovolé oglasiti do 10 t. m. pri društvenem predsedniku. g. Andreju Kalanu, via Caserma št. 13 I.

Javna zahvala.

Ker mi ni mogoče, da se na mnogobrojne izraze sočutja ob priliki težke izgube premile mi soproge vsakemu posebej dostojno zahvalim, dovoljujem se tem potom izreči svojo najsrčnejšo zahvalo vsem milim prijateljem in dragim znancem, ki so se v teh dnevih britke izkušnje s tolažljivo besedo prijateljski mene spomnili.

Ob enem izrekam še posebej svojo iskreno zahvalo v svojem in svojih otrok imenu, kakor tudi v imenu svojih sorodnikov, vsem spoštovanim domačinom, posebno pa onim milim prijateljem, ki so spremili predrago pokojno do tihega groba, ne gledé na dolga in slaba pota.

Ivan Makarovič, nadničitelj.

Janez Dogan

mizarska obrt in zaloga pohištva v Ljubljani
Dunajska cesta v Medjatori hiši
priporoča prečast. duhovščini in slavnemu občinstvu
svojo izvrstno urejeno
zalogo divanov, žimnic, omar,
stolov, postelj itd.
— Ceniki s podobami so franko na razpolago. —
Najnižje cene, izbornó blago.

Zdravljenje krvi

Čaj „Tisoočerni svet“ (Milleffort).
Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu probavljanju in hemoroidam. Jeden omot za zdravljanje, stoji 50 nt, ter se dobiva v odlikovani lekarni
PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg.

Hišo

z Kallstova ustanovo, jednodnostropno, z opako krito, stoje ob glavni cesti v Rakitniku pri Postojni, prodaja iz preste roke Viljem Mayer na Reki, Via del Canale št. 2. Cena: jedentisoč gld. Hiša je pripravna za trgovino.

je **„Servus“** Hausenov svetovne slušči KASSELSKI OVSENI-KAKAO na jbolje in najceneje redilno sredstvo, ker 1 karton z 38 koščki od katerih vsak da 1 veliko skledico kakoa, stane 70 nč., torej 2 1/2 nč. skledica Glavna zaloga za Avstro-ogersko L. Koestlin Bregenz.

Bratje Ribarić, izdelovalci oglja v sv. Petru, priporočajo svojo zalogo v Trstu: **Via Pondera št. 1, Piazza della Valle 2, via Madonina 2, Piazzetta Cordatutti 2**, z uhom tudi v ulici **Torrente** po **najnižjih cenah**. Ogije I. kakovosti, karbonina, kok, drva na metre itd. Naročbe se spremljejo tudi z dopisnic.

Autorizovani potovalni urad
Alojzija Mozetič
v Trstu,
Piazza dei Negozianti št. 1,
posreduje potovanja v Azijo, Afriko, Ameriko, Avstralijo in po vsej Evropi; zastopa najboljša parobrodarska društva; prireja zabavne vožnje; posreduje zavarovanja proti nezgodam in poučuje radovoljno in brezplačno, pismeno in ustmeno v vseh potovalnih zadevah; jamči za najnižje cene in najboljšo postrežbo.

Stenski koledar za l. 1897

Od več strani se je naglašala potreba koledarja v slovenskem jeziku za rabo v pisarnah. — Tiskarna Dolenc v Trstu priredila je za leto 1897 tak koledar in ga prodaja po 20 nč. komad, s pošto 25 nč. Kdor si ga želi, naj pošlje omenjeni tiskarni po nakaznici 25 nč. in natančen naslov, ali pa naj pride sam v tiskarno, trg velike vojašnice št. 2, kjer ga dobi po 20 nč. komad.

Liniment. Capsici comp.
s sidrom
iz Richterjeve lekarne v Pragi,
pripoznano izvrstno, bolečine blažeče mazilo; dobiva se po 40 nč., 70 nč. in 1 gld. po vseh lekarnah. Zahteva naj se blagovoljno to splošno priljubljeno domače sredstvo na kratko kot **Richterjev liniment s „sidrom“** ter naj se previdnostno vprejmejo le take steklenice kot pristne, ki imajo znano varstveno znamko „sidro“.
Richterjeva lekarna
Pri zlatem levu v Pragi

Aite & Zadnik - Trst
Via Nuova na vogalu
via S. Lazzaro
Nove naročbe najmodernejšega blaga za zimsko sezono so nam uže prisle in so: Flanela, sukno, volnene tkanine za gospe in gospode. Veliki izbor ovratnikov in ovratnic vsakovrstne barve in velikosti.
Zaloga vsakovrstnih potreb za šivilje, krojače in kitničarke. Usorci na zahtevo franco. Blago se razširja poštino prosto. Za mnogobrojni obisk tako meščanom, okoličanom in za najnim naročnikom se priporočata udana **Aite & Zadnik**.

Za mlekarje in gospodarje!
Tvrška G. Ferd. Resberg v Gorici je spravila v trgovino novo vrsto moka za rejenje živine, katero uporabljajo že v planinskih dolinah vsi živinorejci in mlekarji. Ta

moka za pítanje

je pripoznana po c. k. kmetijskem poskušalstvu v Gorici kot izborna sredstvo za rejenje in jo priporoča odjemnikom radi svoje redilne lastnosti za boljšo kakovost kravjega mleka. **Moka za pítanje** se dobiva v znamenovitih in s svincem zapečatenih vrečah od 50 kg. po 3 gld. pri tvrdki

J. Kaučič v Gorici.
na Kornju ter pri tvrdki G. Ferd. Resberg v Gorici v stari cukrarni v kapucinski ulici.

4 zlate, 18 srebrnih kolaja, 30 častnih in priznanih diplomov.

Kwizda
korneuburški
živinoredilni prašek
veterinarsko-dijetično
sredstvo za konje, rogate
živali in ovce.
Rabi se že 48 let v mnogih
blevih, kader noče živina jesti,
pri slabem prebavljanju, za
zboljšanje in pomnoženje mleka
pri kravah.
Cena 1/2, akatljivi 70 nč.
Dobiva se pristen le z gornjo varstveno
znamko v vseh lekarnah in
trgovinah s mličinami.
Glavna zaloga:
FRAN. IV. KWIZDA,
c. in k. avstro-ogerski in k. romunski dvorni liferant.
Okrožni lekarnar, Korneuburg pri Dunaju.

Prvi in najstarejši
fotografično - umetniški zavod Ant. Jerkiča
v Gorici na Travniku št. 11 (poleg nadškofije)
prevzema vsa v fotografično stroko spadajoča dela do naravne velikosti. Izdeluje nadalje fotografije na porcelan, na broše (po najnovejši iznajdbi), na platno, na svilo itd. Akvarele in oljate slike; posnema po starih fotografijah pomajševalno ali povečevalno na najkakovostnej način. Jamči za neprekosljivo delo. — Cene poštene.

Teodor Slabanja
srebar v GORICI (Görz) ulica Morelli 17
se priporoča preč. duhovščini za
napravo cerkvenih posod in orodij iz čistega
srebra, alpaka in medenine, kot: monstrance, kelihov, itd. itd. po najnižji ceni
v najnovejših in lepih oblikah. Stare reči
popravim ter jih v ognju posrebrim in
pozlatim.
Da si zamorajo tudi meni premožne
crkve omisliti razna crkvene stvari, se bodo
po želji prečastitih p. n. gospodov naročnikov
prav ugodni plačilni pogoji stavili.
Ilustrovani cenik franco.
Pošilja vsako blago dobro spravljeno in poštino
franko! 2 - 24

Narodnjakinje!
Dovoljujem si Vas opozoriti na svoje
veliko skladišče oglja, drv, premoga in koksa
v ulici S. Zaccaria šte. 1 (mej ulicama
Chiozza in farneto).
Ker izdelujem od navedenih predmetov
nekatero na lastno režijo, nekatere pa sem si
nabavil pod najugodnejšimi okolnostmi, pre-
pričan sem, da vas zamorem v vsakem obziru
zadovoljiti.
Jamčim za točno postrežbo in poštene
vago ter se priporočam z vso
udanostjo
Yekoslav Grebenc.

„Posojilnica v Celju“
oddaje v najem v „Narodnem domu“ več prodajalnic, katere so zelo ugodne za vsako trgovino. „Narodni dom“ stoji na vogalu trga cesarja Josipa na Ljubljanski cesti, po kateri gre ves promet iz savinjske doline. Nasproti „Narodnemu domu“ je c. kr. okrajno glavarstvo in c. kr. davčni urad. V „Nar. domu“ sta dva denarna zavoda, namreč „Celjska posojilnica“ in „Južnoštajerska hranilnica“; nadalje je tu čitalnica in shajališče vseh narodnih društev. Pismene ponudbe je uložiti pri „Posojilnici v Celju“.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“
(registrovana zadruga z omejenim poročtvom)
v TRSTU, Via Molin piccolo št. 1, I. nadstropje.
(blizu novega poštnega postojaja)
Daje posojila na vknjižbo po 5 1/2 %, menjice po 6 %, zastave po 5 1/2 %. Sprejema hranilne vloge in je obre-
stuje po 4 %. — Uradne ure so: Vsaki dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 5. popoldne, ob
nedeljah in praznikih od 10—12 dop. Izplačuje se vsaki ponedeljek od 11. do 12. ure dopoldne, in vsaki
četrtak od 3. do 4. ure popoldne. Glavni deleži veljajo po 200 kron. Zadržni deleži se lahko plaču-
jejo v mesečnih obrokih po 1 gld. ter znaša vsaki delež 10 gld.

Svetoivansko konsumno društvo

v prostorih narodnega doma (na pošti) nazna-
nja, da toči vedno najboljša vina črna in bela,
kakor tudi steinfeldsko marčno pivo.
Za obilen obisk se priporoča slavnemu
občinstvu iz mesta in okolice in slavnim
društvom
ODBOR.

Njegova Svetost Papež Leon XIII.
sporočil je po svojem zdravniku prof. dr. Lapponiju
lekarnarju Piccoliju v Ljubljani najrajšejo zahvalo za
Njih Svetosti vposlano
tinkturo za želodec.
Omenjeni zdravnik, kakor veliko drugih odličnih
profesorjev medicine so Piccolijevo tinkturo za želodec
preskusili, ter jo priporočajo kot izvrstno kre-
pilo za želodec, katere krepeča želodec, pomnožuje
tek, ter povpekuje prebavljanje in čiščenje.
Cena: 1 steklenica 10 nč., 12 steklenic z zavijem
1 gld. 36 nč.; poštna pošiljatev 66 steklenic 6
gld. 26 nč.

Najvišje priznanje
lekarnarju Piccoliju v Ljubljani kot prirejevalcu
kapljic za zobe, katere je zadovoljnim
vapohom Nj. c. kr. Vis. prajasna gospa prestolona-
slednica-udova nadvojvodinja
Štefanija
izvolila opetovano uporabiti. —
Cena steklenici 20 nč., 10 ste-
klenic 1 gld. 50 nč.
LEKARNA PICCOLI
„pri angelju“
Ljubljani Dunajska cesta.

Rojaki! Pozor!
Gostilna „Pri petelinu“
ulica Ghega št. 7. v Trstu blizu j. kolodvora.
Podpisani naznanja sl. občinstvu, da je uredil svoje
gostilniške prostore tako, da more priti v nje gospod in
priprosti kmet. Postrže se vsakega z dobrimi jedili in iz-
bornim črnim ali belim naravnim vinom in sicer po taki
ceni, da se ne boji tekmovanja.
Gostilna je vedno preskrbljena z domačo posušeno
in svojo preslavljenim, pristnim salamom, klobasami, nanaš-
kim ovčjim in drugim sirom.
Priporoča zasebnikom in krčmarjem svoje veliko za-
logo črnega in belega vipavskega vina, toliko iz zaloge v
Prvačini kakor v Trstu. Prodaja se na drobno in debelo in
razpošilja po zahtevi na vse strani stroškov prosto.
Vina so teh-le vrst: modra frankinja, berzamin, bur-
gunder, izabela, rulandec stari in novi, belo staro in novo,
rizling stari in novi itd.
Specialitetna vina črna in bela iz l. 1892., 1893.,
1894. in 1895. v steklenicah od 1 litra 80 nč., pol litra
40 nč. — Domači tropinovec se dobi tudi po naročilu v
vsaki meri.
Gostilna je odprta od 7. ure zjutraj do polnoči. —
Priporoča se svojim rojakom v Trstu in na deželi, da ga
počasté s svojim obiskom pri vsaki priliki, in ga
„Svoji k svojim“, bledé nadej!
Anton Vodopivec,
gostilničar.